

V souvislosti s přechodem a orientací České republiky na budování vyspělé tržní ekonomiky došlo k renesanci zájmu domácích podnikatelských subjektů o označování svých výrobků a služeb a problematiku ochranných známek vůbec. Vytvořila se obrovská vlna přihlašovací aktivity, která nepoklesla až do dnešní doby a činí kolem deseti tisíc ročně podaných přihlášek. Teprve v nastalém konkurenčním prostředí mohly ochranné známky nabývat svou skutečnou hodnotu a realizovat sobě vlastní hospodářské funkce na trhu a této skutečnosti bylo rovněž třeba vytvořit adekvátní právní prostředí.

Následný vývoj známkového práva byl předznamenán přípravami na vstup České republiky do Evropské unie a s ní související postupnou harmonizací naší právní úpravy s právem Evropských společenství. Dnes účinný zákon o ochranných známkách je již plně slučitelný s požadavky evropského práva. Proces sbližování s *ius commune* však pokračuje nadále i po vstupu do Evropské unie, a to zejména prostřednictvím výkladové judikatury Evropského soudního dvora, která vykonává nezanedbatelný vliv na aplikaci a interpretaci vnitrostátního práva všech členských států.